

Προς την κοινή γεωργική πολιτική της περιόδου μετά το 2020

Η μεταρρύθμιση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΚΓΠ) ολοκληρώθηκε το 2013 και τέθηκε σε ισχύ το 2015. Τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα δεσμεύτηκαν να εγκρίνουν μια νέα μεταρρύθμιση, στο πλαίσιο του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου 2021-2027, μέχρι το τέλος της τρέχουσας περιόδου (2020).

Νομική βάση

Νομοθετικές προτάσεις για την ΚΓΠ μετά το 2020 ([COM\(2018\)0392](#), 0393 και 0394 της 1^{ης} Ιουνίου 2018) και πρόταση για ένα νέο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο (ΠΔΠ) για την περίοδο 2021-2027 (COM(2018)0322 της 2^{ης} Μαΐου 2018).

Εφαρμογή της ΚΓΠ για την περίοδο 2014-2020

Οι βασικοί κανονισμοί της νέας ΚΓΠ δημοσιεύτηκαν τον Δεκέμβριο του 2013. Το 2014, τα κράτη μέλη κλήθηκαν να πραγματοποιήσουν επιλογές ζωτικής σημασίας, δεδομένης της ποικιλομορφίας των τρόπων εφαρμογής του νέου συστήματος άμεσων ενισχύσεων και του περιθωρίου ελιγμών που αυτό επιτρέπει. Τα περισσότερα κράτη μέλη, εκτός από ένα (Γερμανία), χρησιμοποίησαν την επιλογή των συνδεδεμένων ενισχύσεων με πολύ διαφορετικούς συντελεστές, οκτώ από αυτά αποφάσισαν να εφαρμόσουν την αναδιανεμητική ενίσχυση και, τέλος, 15 κράτη μέλη εφάρμοσαν το καθεστώς για τους γεωργούς μικρών εκμεταλλεύσεων. Όσον αφορά την ενίσχυση οικολογικού προσανατολισμού πέντε κράτη μέλη έδωσαν στους γεωργούς τη δυνατότητα να εκπληρώνουν ορισμένες από τις υποχρεώσεις τους εφαρμόζοντας ισοδύναμες πρακτικές. Επιπλέον, η επιλογή των περιοχών οικολογικής εστίασης ποικίλλει αισθητά εντός της Ένωσης (η συνηθέστερη επιλογή αφορά εκτάσεις με καλλιέργειες που δεσμεύουν άζωτο, οι οποίες χρησιμοποιούνται από όλες τις χώρες εκτός της Δανίας, ενώ μόνο οκτώ χώρες συμπεριέλαβαν στη λίστα τους τις καλλιέργειες σε αναβαθμίδες). Επιπλέον, 15 χώρες έχουν μεταφέρει ποσά μεταξύ των δύο πυλώνων, με τον καθαρό απολογισμό των μεταφορών από τον πρώτο στον δεύτερο πυλώνα να ανέρχεται σε 4 δισεκατομμύρια ευρώ, για το σύνολο της περιόδου.

Όσον αφορά τον δεύτερο πυλώνα, η Επιτροπή ενέκρινε μεταξύ του Δεκεμβρίου του 2014 και του Δεκεμβρίου του 2015 και τα 118 προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης που καταρτίστηκαν από τα 28 κράτη μέλη. Είκοσι κράτη μέλη επέλεξαν να υλοποιήσουν ένα μόνον εθνικό πρόγραμμα και οκτώ επέλεξαν να χρησιμοποιήσουν περισσότερα του

ενός προγράμματα (τα οποία επέτρεπαν να ληφθούν καλύτερα υπόψη η γεωγραφική ή η διοικητική τους διάρθρωση) (βλ. δελτίο [3.2.6](#)).

Προς την ΚΓΠ μετά το 2020

Οι εργασίες για την ΚΓΠ μετά το 2020 άρχισαν με την ολλανδική προεδρία του Συμβουλίου σε ανεπίσημη συνεδρίαση που διοργανώθηκε τον Μάιο του 2016. Οι Προεδρίες του Συμβουλίου που ακολούθησαν, συνέχισαν τη διαδικασία με έναρξη προβληματισμού γύρω από τις κυρίαρχες προκλήσεις που πρέπει να αντιμετωπιστούν στον γεωργικό τομέα (αθέμιτες εμπορικές πρακτικές στην αγροδιατροφική αλυσίδα, κλιματική αλλαγή και υδάτινοι πόροι, διαχείριση κινδύνων, ρόλος των συνδεδεμένων ενισχύσεων κ.λπ.).

Από την πλευρά της, η Επιτροπή δημιούργησε τον Ιανουάριο του 2016 μια ομάδα εργασίας η οποία ανέλαβε να εξετάσει το μέλλον της πολιτικής των γεωργικών αγορών. Η ομάδα υπέβαλε την τελική της έκθεση τον Νοέμβριο του 2016. Όσον αφορά τον δεύτερο πυλώνα, η διάσκεψη «Cork 2.0» τον Σεπτέμβριο 2016 οδήγησε στην έγκριση διακήρυξης που επισήμαινε δέκα κύριους προσανατολισμούς για το μέλλον της πολιτικής αγροτικής ανάπτυξης στην Ευρώπη.

Επ' ευκαιρία της ενδιάμεσης αναθεώρησης του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου 2014-2020, η Επιτροπή ενέκρινε, στις 14 Σεπτεμβρίου 2016, νομοθετική πρόταση «omnibus», η οποία επηρεάζει πολυάριθμες ευρωπαϊκές πολιτικές ([COM\(2016\)0605](#)), συμπεριλαμβανομένης της ΚΓΠ. Κατ' αρχήν, στόχος ήταν η πραγματοποίηση τεχνικών προσαρμογών στις ισχύουσες βασικές πράξεις με σκοπό την απλούστευση των υφιστάμενων μέσων. Εντέλει, με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η διαδικασία αυτή εξελίχθηκε σε πραγματική μικρής κλίμακας μεταρρύθμιση της ΚΓΠ. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εμπνεύστηκε από τις συστάσεις της ομάδας εργασίας για τις αγορές, προκειμένου να υποβάλει συμπληρωματικές τροπολογίες με στόχο τη βελτίωση των μηχανισμών σε ισχύ. Τον Οκτώβριο του 2017 επετεύχθη συμφωνία με το Συμβούλιο, και το συναφές κείμενο δημοσιεύτηκε τον Δεκέμβριο του 2017 (κανονισμός (ΕΕ) 2017/2393, ΕΕ L 350 της 29.12.2017). Οι βελτιώσεις που συμφωνήθηκαν αφορούν το πεδίο εφαρμογής των οργανώσεων παραγωγών, την ενίσχυση των γεωργικών ασφαλίσεων και των μέσων σταθεροποίησης των εισοδημάτων, τους κανόνες για τις ενισχύσεις οικολογικού προσανατολισμού, τις ενισχύσεις στους γεωργούς νεαρής ηλικίας και τον ορισμό του «ενεργού γεωργού» (που επιτρέπει στα κράτη μέλη μεγάλη ευελιξία εφαρμογής).

Τον Φεβρουάριο του 2017 η Επιτροπή δρομολόγησε δημόσια διαβούλευση σχετικά με το μέλλον της ΚΓΠ, η οποία περατώθηκε τον Μάιο του 2017. Στη συνέχεια δημοσίευσε την ανακοίνωση «Το μέλλον των τροφίμων και της γεωργίας» που δημοσιεύτηκε στις 29 Νοεμβρίου 2017 ([COM\(2017\)0713](#)). Το έγγραφο αυτό, ασαφές από επιχειρησιακή άποψη, επικεντρώθηκε στη γεωργική διακυβέρνηση, ανακοινώνοντας μια ριζική αλλαγή στο μοντέλο εφαρμογής της ΚΓΠ. Την έκθεση πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (έκθεση Dorfmann) σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής ακολούθησε ψήφισμα που εγκρίθηκε στην ολομέλεια στις 30 Μαΐου 2018 ([P8_TA\(2018\)0224](#)).

Το πλαίσιο της μεταρρύθμισης της ΚΓΠ μετά το 2020

Η μεταρρύθμιση της ΚΓΠ του 2013 αποφασίστηκε σε περίοδο ύφεσης. Έκτοτε, το οικονομικό και θεσμικό τοπίο έχει αλλάξει. Η ανάπτυξη έχει επιστρέψει, αλλά παραμένει πολύ ασθενική. Επιπλέον, οι γεωπολιτικές εξελίξεις αύξησαν την αβεβαιότητα των αγορών (αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την ΕΕ του Ιανουαρίου 2020, κρίση στην παραδοσιακή εταιρική σχέση ΕΕ-ΗΠΑ μετά την εκλογή του Προέδρου Τραμπ). Επιπλέον, παρατηρείται στασιμότητα της πολυμέρειας του εμπορίου, ενώ ο πολλαπλασιασμός των διμερών συμφωνιών δεν καταφέρνει να αμβλύνει τις τάσεις προστατευτισμού και τις εμπορικές συγκρούσεις. Τέλος, εμφανίζονται νέες προκλήσεις που συνδέονται με την κλιματική αλλαγή και τη βιωσιμότητα, σε συνδυασμό με την έναρξη ισχύος της συμφωνίας του Παρισιού (COP 21) και των δεσμεύσεων των Ηνωμένων Εθνών για τη βιώσιμη ανάπτυξη, ενώ οι τεχνολογικές εξελίξεις, και ιδίως η ψηφιακή επανάσταση, έχουν σημαντικό αντίκτυπο στην παραγωγή, την επεξεργασία και τη διανομή των τροφίμων.

Οι νομοθετικές προτάσεις σχετικά με την ΚΓΠ μετά το 2020

Με την πρόταση της Επιτροπής για το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο (ΠΔΠ) για την περίοδο 2021-2027 (COM (2018)0322 της 2ας Μαΐου 2018) καταρτίζεται ο μελλοντικός γεωργικός προϋπολογισμός. Μολονότι η Ένωση εξακολουθεί να αφιερώνει σημαντικό μέρος του προϋπολογισμού της στη γεωργία (28,5% της συνολικής περιόδου), (βλ. δελτίο [3.2.10](#), πίνακας I), παρατηρούνται πολύ σημαντικές περικοπές σε πραγματικές τιμές (-15%), λόγω της αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου (το οποίο αποτελούσε καθαρό συνεισφέροντα στον προϋπολογισμό) και των χρηματοδοτικών αναγκών που προκύπτουν από τις νέες προτεραιότητες της Ένωσης (μετανάστευση, εξωτερικά σύνορα, ψηφιακή οικονομία, μεταφορές). Το γεωργικό κονδύλιο ανέρχεται σε 324,2 δισεκατομμύρια ευρώ σε σταθερές τιμές 2018, και θα πρέπει να συγκριθεί με την προηγούμενη περίοδο 2014-2020, μείον τις δαπάνες για το Ηνωμένο Βασίλειο (βλ. δελτίο [3.2.10](#), πίνακας I στήλη^ο1). Ο πρώτος πυλώνας διατηρεί την πρωτοκαθεδρία (Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων ή ΕΓΓΤΕ, 78,4%), αν και μειώθηκε κατά 11%, ενώ οι κυριότερες απώλειες παρατηρούνται στην αγροτική ανάπτυξη που μειώθηκε κατά 28%.

Βάσει του νέου ΠΔΠ, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρουσίασε τρεις προτάσεις κανονισμού για τον ορισμό του νομοθετικού πλαισίου της ΚΓΠ για την περίοδο 2021-2027 ([COM\(2018\)0392](#), 0393 και 0394 της 1^{ης} Ιουνίου 2018). Στον πυρήνα της μεταρρύθμισης βρίσκεται το μοντέλο εφαρμογής της ΚΓΠ, με γνώμονα τα αποτελέσματα και την επικουρικότητα, γεγονός που δίνει στα κράτη μέλη σαφώς σημαντικότερο ρόλο όσον αφορά την υλοποίηση γεωργικών παρεμβάσεων. Στο μέλλον, η Ένωση θα καθορίζει τις θεμελιώδεις παραμέτρους (τους στόχους της ΚΓΠ, τις βασικές απαιτήσεις, τα κύρια είδη παρέμβασης του πρώτου και του δεύτερου πυλώνα), ενώ τα κράτη μέλη θα καταρτίζουν πολυετή στρατηγικά σχέδια για την επίτευξη των ειδικών στόχων που έχουν αποφασιστεί και προσδιοριστεί από κοινού.

Η μελλοντική ΚΓΠ θα επικεντρώνεται σε εννέα στόχους που αντικατοπτρίζουν την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνικο-εδαφική πολυλειτουργικότητά της.

Θα διατηρήσει τους δύο πυλώνες της και τα δύο γεωργικά ταμεία για τη στήριξη των εθνικών προγραμμάτων με βάση μια σειρά μέτρων που επιλέγονται ακολουθώντας μια ολοκληρωμένη προσέγγιση. Σε κάθε περίπτωση, οι άμεσες ενισχύσεις (αποσυνδεδεμένες και συνδεδεμένες) θα παραμείνουν τα στοιχεία προτεραιότητας της νέας ΚΓΠ.

Πέρα από τη νέα διακυβέρνηση της ΚΓΠ, άλλα σημαντικά σημεία των μεταρρυθμιστικών προτάσεων είναι τα ακόλουθα:

- όσον αφορά τον πρώτο πυλώνα, η ανακατανομή της άμεσης στήριξης κερδίζει εκ νέου έδαφος, η Επιτροπή προτείνει μείωση των ενισχύσεων από τα 60 000 ευρώ και πέρα, καθώς και υποχρεωτικό ανώτατο όριο για ποσά άνω των 100 000 ευρώ ανά γεωργική εκμετάλλευση. Επιπλέον, τα τομεακά προγράμματα παρέμβασης μεταβιβάζονται από την Κοινή Οργάνωση Αγοράς (ΚΟΑ) στα νέα εθνικά στρατηγικά σχέδια·
- η νέα πράσινη αρχιτεκτονική είναι πολύ πιο ευέλικτη ως προς τον σχεδιασμό και τη διαχείρισή της, με τη διαχείριση να ανατίθεται στις εθνικές αρχές. Θα έχει τρία σκέλη: το νέο σύστημα προϋποθέσεων (υποχρεωτικό αλλά ευέλικτο στις λεπτομέρειες)· τα προγράμματα για το κλίμα και το περιβάλλον (που θα χρηματοδοτηθούν από το ΕΓΤΕ και θα αντικαταστήσουν την υφιστάμενη ενίσχυση οικολογικού προσανατολισμού) και τα γεωργοπεριβαλλοντικά και κλιματικά μέτρα (που θα χρηματοδοτηθούν από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης ή αλλιώς ΕΓΤΑΑ)·
- αναφορικά με τον δεύτερο πυλώνα: το ΕΓΤΑΑ δεν αποτελεί πλέον διαρθρωτικό ταμείο στο πλαίσιο της κοινής πολιτικής συνοχής· το ποσοστό συγχρηματοδότησης μειώνεται κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες· η Επιτροπή συγκεντρώνει τις παρεμβάσεις για λόγους απλούστευσης, αν και ορισμένα μέτρα (όπως είναι η οικολογική γεωργία) χάνουν σε προβολή· τέλος, οι κανόνες της παρέμβασης Leader περνούν στο πεδίο εφαρμογής της πολιτικής συνοχής, παρόλο που η χρηματοδότησή της προέρχεται από τον γεωργικό προϋπολογισμό.

Οι τρέχουσες συζητήσεις

Οι πρώτες αντιδράσεις στις προτάσεις της Επιτροπής δείχνουν ευρεία συναίνεση όσον αφορά τους προτεινόμενους στόχους, αλλά παρουσιάζουν σημαντικές αποκλίσεις ως προς τα μέσα που πρέπει να εφαρμοστούν για την επίτευξή τους και για τη διασφάλιση της απλούστευσης και της αποτελεσματικότητας της διαχείρισης.

Οι κύριοι τομείς διαφωνιών είναι οι εξής: οι δημοσιονομικές περικοπές που προβλέπονται στην ΚΓΠ για την περίοδο 2021-2027· το πεδίο εφαρμογής των εθνικών στρατηγικών σχεδίων, τα οποία θα μπορούσαν να διαφοροποιούνται σημαντικά και να μην ανταποκρίνονται στους στόχους που έχουν καθοριστεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο (ιδίως σε περιβαλλοντικό επίπεδο)· η επιβολή υποχρεωτικού ανώτατου ορίου ενίσχυσης, που θεωρήθηκε υπερβολικά περιοριστικό για την πλειονότητα των κρατών μελών και των επαγγελματιών οργανώσεών τους, τα οποία συνηγορούσαν μάλλον υπέρ μιας προαιρετικής λύσης· το επίπεδο και ο ρυθμός της εξωτερικής σύγκλισης των άμεσων ενισχύσεων (επτά κράτη μέλη ζήτησαν την επιτάχυνση της εναρμόνισης της στήριξης ανά εκτάριο των 27, αλλά οκτώ αντιτάχθηκαν σθεναρά σε

αυτή την προσέγγιση)· ο διοικητικός φόρτος που απορρέει από τις νέες απαιτήσεις επιδόσεων· τέλος, αμφισβητείται το πεδίο εφαρμογής ορισμένων προτεινόμενων κατ' εξουσιοδότηση και εκτελεστικών πράξεων, ιδίως επειδή ενδέχεται να υπερβαίνουν τις διαχειριστικές αρμοδιότητες της Επιτροπής.

Πρέπει να σημειωθεί ότι, χωρίς συμφωνία σε χρηματοοικονομικό επίπεδο, η μεταρρύθμιση της ΚΓΠ δεν μπορεί να εγκριθεί, λόγω της επιβάρυνσης που συνιστούν τα γεωργικά μέσα για τον προϋπολογισμό. Όπως αναμενόταν, η υφιστάμενη ευρεία διάσταση απόψεων για το μελλοντικό δημοσιονομικό πλαίσιο είχε αντίκτυπο στις γεωργικές διαπραγματεύσεις. Τον Δεκέμβριο 2019, η φινλανδική Προεδρία του Συμβουλίου προσπάθησε να βρει συμβιβαστική λύση για το συνολικό επίπεδο του δημοσιονομικού πλαισίου της περιόδου 2021-2027 και για την κατανομή των δαπανών μεταξύ των παραδοσιακών πολιτικών της Ένωσης (ΚΓΠ, συνοχή) και των νέων προτεραιοτήτων. Η πρόταση περιλάμβανε τη μείωση του πολυετούς χρηματοδοτικού κονδυλίου έως και 1,07 % του ακαθάριστου εθνικού εισοδήματος (ΑΕΕ) και την ενίσχυση του προϋπολογισμού για την ανάπτυξη της υπαίθρου κατά 10 δισεκατομμύρια (βλ. δελτίο [3.2.10](#), πίνακας I, στήλη 4), χωρίς να οδηγήσει σε συμφωνία. Μετά την εν λόγω πρώτη αποτυχία, οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων της ΕΕ συνήλθαν εκ νέου στις 20 και 21 Φεβρουαρίου 2020. Ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, κ. Charles Michel, υπέβαλε πρόταση η οποία, αν και παρουσίασε ελαφριά αύξηση του συνολικού κονδυλίου για την περίοδο 2021-2027, σε σύγκριση με το σχέδιο της φινλανδικής Προεδρίας (1,074 % του ΑΕΕ), ισοδυναμούσε με μείωση του συνολικού ποσού που διατέθηκε για την ΚΓΠ κατά 14 % (βλ. δελτίο [3.2.10](#), πίνακας I, στήλη 5). Μετά από δύο ημέρες συνομιλιών, οι κόκκινες γραμμές των υπερασπιστών της ΚΓΠ και της πολιτικής συνοχής, αφενός, και των χωρών που υποστηρίζουν τη λιτότητα και την παραμονή των επιπέδων του προϋπολογισμού στο 1% του ΑΕΕ, αφετέρου, εξακολουθούσαν να υφίστανται. Αντιμέτωποι με αυτή τη διαπίστωση οι εκπρόσωποι των 27 έφυγαν χωρίς συμφωνία.

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Κοινοβούλιο, στη συνεδρίαση της ολομέλειας, επανέλαβε ότι η χρηματοδότηση της ΚΓΠ θα πρέπει να διατηρηθεί σε πραγματικές τιμές μετά το 2020 ([P8_TA\(2018\)0449](#) της 14.11.2018), (βλ. δελτίο [3.2.10](#), πίνακας I, στήλη 3). Στη συνέχεια η Επιτροπή Γεωργίας και Ανάπτυξης της Υπαίθρου όρισε εισηγητές για κάθε νομοθετική πράξη: την κ. Esther Herranz (Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος) για την καινούργια αρχιτεκτονική της ΚΓΠ· την κ. Ulrike Müller (Ομάδα της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη) για τις κανονιστικές απαιτήσεις διαχείρισης· και τον κ. Eric Andrieu (Ομάδα της Προοδευτικής Συμμαχίας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο) για την τροποποιημένη πρόταση για την ΚΟΑ. Τον Απρίλιο του 2019 η Επιτροπή AGRI ψήφισε για τα τρία σκέλη των προτάσεων. Μεταξύ των τροπολογιών που εγκρίθηκαν, οι καθοριστικές αποφάσεις αφορούν:

- την ΚΟΑ, την ενίσχυση των μέτρων ελέγχου της προσφοράς, σε συνέχεια της δέσμης μέτρων για τον τομέα του γάλακτος· τη βελτίωση των κανόνων ανταγωνισμού για την περαιτέρω ενθάρρυνση των οργανώσεων παραγωγών· την επέκταση των ρυθμιστικών μέσων του αμπελοοινικού τομέα·

- τους στρατηγικούς σχεδιασμούς, εκκίνηση το 2022· την ολοκλήρωση της εξωτερικής σύγκλισης της ενίσχυσης ανά εκτάριο το 2027· τη στοχοθέτηση της χρηματοδοτικής ενίσχυσης για τον πρώτο πυλώνα (60 % για τη βασική ενίσχυση και την αναδιανεμητική ενίσχυση· 20 % για το πρόγραμμα οικολογικού προσανατολισμού· 10 + 2 % για συνδεδεμένη στήριξη· 3 % για τα τομεακά καθεστώτα)· την κατανομή των κονδυλίων του πυλώνα II (με στόχο το 30% των περιβαλλοντικών στόχων και το 30% των μέτρων επενδύσεων και των μέτρων διαχείρισης κινδύνου)· το ανώτατο υποχρεωτικό όριο ενισχύσεων στα 100 000 ευρώ εκτός εάν τα κράτη μέλη εφαρμόζουν αναδιανεμητική ενίσχυση ύψους 10%· τον περιορισμό στο 15% των μεταφορών από τον πρώτο στο δεύτερο πυλώνα και 5% από τον δεύτερο στον πρώτο πυλώνα·
- για τον οριζόντιο κανονισμό τη βελτίωση του κοινού πλαισίου για τους λογιστικούς και άλλους ελέγχους· αποθεματικό για την κρίση ύψους 1,5 δισ. ευρώ.

Μετά από τις ευρωπαϊκές εκλογές του Μαΐου 2019, η νέα σύνθεση των βουλευτών ξεκίνησε την αναθεώρηση των τροπολογιών που εγκρίθηκαν από την επιτροπή AGRI, κατά την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο, προκειμένου να υποβληθούν στην περίοδο συνόδου του Ιουνίου 2020.

Η τελευταία φάση των γεωργικών διαπραγματεύσεων θα συμπέσει με τις συζητήσεις για την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία η οποία ξεκίνησε στις 11 Δεκεμβρίου 2019, με την ανακοίνωση της Επιτροπής (COM (2019) 0640). Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία προβλέπει τη δημιουργία ενός μοντέλου βιώσιμης και κλιματικά ουδέτερης ανάπτυξης έως το 2050, κάτι που θα έχει σημαντικές επιπτώσεις στο ευρωπαϊκό αγροδιατροφικό σύστημα. Τον Μάρτιο 2020, αναμένονται συγκεκριμένες προτάσεις σε διάφορους τομείς: μεταξύ άλλων, τη βιοποικιλότητα, τα δάση ή τα επίπεδα των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, συμπεριλαμβανομένης της λεγόμενης στρατηγικής «από το αγρόκτημα στο πιάτο» που αποσκοπεί στην ενίσχυση της επισιτιστικής ασφάλειας, τη μείωση της κατανάλωσης φυτοφαρμάκων, λιπασμάτων και αντιβιοτικών, την υποστήριξη της καινοτομίας στον τομέα της γεωργίας και τη βελτίωση της ενημέρωσης των καταναλωτών. Οι γραμμές δραστηριοτήτων που θα εγκριθούν βάσει της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας θα πρέπει να παρακολουθούνται από τα εθνικά στρατηγικά σχέδια που θα υποβληθούν κατά τη διάρκεια του 2021, τα οποία θα τεθούν κατ' αρχήν σε εφαρμογή από το 2022 και μετά.

Albert Massot
02/2020

